

ကျောင်းသူဘဝကဲသမျှ(သို့)မေမေလေး၏ မင်္ဂလာဦးည ရင်ခုန်သံ

ကျောင်းသူအမည် - မဒေါ်လီ-မကေသီ

အတန်း - စတုတ္ထနှစ်
ဌာန - သတ္တဗေဒဌာန
နေရာ - ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်
ခုနှစ်- ၁၉၇၈

နိဒါန်း၏အစ

အရောင်အသွေးကစုံလှ၏။ အလှအပများကအပြိုင်အဆိုင်၊ ၎င်းအလှအပများအများဆုံးစုဝေးရာဖြစ်သောရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၊ အနီတက္ကသိုလ်၏ သတ္တဗေဒ၊ တတိယနှစ်စာသင်ဆောင်၏ လက်တွေ့ခန်း ရှေ့ကော်ရစ်တာတွင် သတ္တဗေဒဌာန၏ အလှဘုရင်မနှစ်ပါးဖြစ်ကြသော ကေသီနှင့်ဒေါ်လီ...တယောက်နှင့် တယောက်တင်းကြပ်စွာဖက်ထားကြ၏။ မတွေ့ဖြစ်တာကြာပြီမဟုတ်သော်လေးသူမတို့နှစ်ယောက်၏ ဘဝကအရင် လိုလွတ်လပ်သောကျောင်းသူဘဝကိုပိုင်ဆိုင်ကြသူများ မဟုတ်ကြတော့ပေ။ သတ္တဗေဒဌာန၏ ဂုဏ်သတင်းကျော်ကြားသောကေသီသည် မိဘများ၏ စီစဉ်ပေးမှုကြောင့်အိမ်ထောင်ကျခဲ့ရလေပြီ။ ကျောင်းသားကိုလူပျိုများ၏ တောက်ခေါက်သံများကထိုစဉ်ကဆူညံခဲ့၏။ အသည်းကွဲအရက်သမားများအပြိုင်အရိုင်းပေါ်ထွက်လာကြကုန်၏။ သို့သော်ထိုသူများသည်သူမ၏ ရည်းစားများမဟုတ်ကြပေ။

သူမအားကြိုးစားကြကုန်သောကိုကိုကာလသားများပင်။ ယခုပင်လျှင်အိမ်ထောင်သည်ဖြစ်သောကေသီ၏ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်အားတွေ့မြင်ကြကုန်သောကျောင်းသားကြီး၊ ကျောင်းသားငယ်၊ ဆရာပေါက်စ၊ ဆရာကြီး၊ ဆရာဆွေးများသည်စုပ်တသပ်သပ်နုမြောတသဖြစ်နေကြကုန်၏။ သူမ၏ ယော်ကျားသည်သူမ၏ အလိုကိုဖြည့်စည်းနိုင်ပါမည်လား၊ သူမကောအိမ်ထောင်အပေါ်တွင်အလိုကြပါမည်လား၊ ငါသာဆိုလျှင်ဘယ်လိုလုပ်လိုက်မည်၊ အခုအိမ်ထောင်ရေးမသာယာ၍ကွဲပြားလျှင်ငါတာဝန်ယူလိုက်ချင်စမ်းပါဘိဟု အခြင်းခြင်းတွတ်ထိုးအတင်းပြောကြနေလေတော့သည်။ သူမတို့နှစ်ဦးမှာမူပတ်ဝန်းကျင်လောကကြီးအားမေ့လျော့ထဲသို့အလားတယောက်တယောက်ပုခုန်းတယောက်ဖက်ကာ ဒေါ်လီနေသောလှည်းတန်းအဆောင်စီသို့သူမတို့၏ နောက်ပိုင်းအလှများအားလှမ်းရမ်းလျှက် တရွေ့လှမ်းလျှက်သွားကြလေတော့သည်။

လမ်းတွင်ဒေါ်လီက “ကောင်မနှင့်အိမ်ထောင်ကျသွားတာတောင်ကျောင်းကကောင်တွေနှင့်ကိုင်းနေကြတုန်းဘဲနော်..ဟီဟီ” ဟုသူမ၏ သူငယ်ချင်း ဒေါ်လီပြောလေသည်။ ထိုအခါကေသီက “ငါ့ကို မတွေ့တာကြာလို့ဖြစ်မှာပါဟယ်...ငါကလည်းငါပါဘဲ၊ တချို့သူတွေ အိမ်ထောင်ကျသွားရင် ဖင်သေးသွားတယ်၊ ပုံစံပျက်သွားတယ်လို့ ပြောကြပေမယ့်ငါ့ကြတော့ဖင်အတိုင်းတောင်နဂိုကထက်တစ်လက်မ လောက်တက်လာသေးတယ်၊ ငါ့ယော်ကျားကလည်းခေတ်မှီတယ်ဟဲ့၊ ငါ့ကိုလေ့ကျင့်ခန်းလုပ်ခိုင်းတယ်၊ အစားအသောက်ကအစသူ့ကိုယ်တိုင် စည်းစနစ်တကျစီစဉ်ပေးတာ၊

ငါ့ကိုအရမ်းချစ်တာဟာ”ဟုပြောလေသည်။ထိုအခါဒေါ်လီက “ကောင်မဘာအခုမှချစ်တာတွေဘာတွေသိနေပြီပေါ့လေအစကတော့ကလေးတယောက်အဖေမုဆိုးဖိုကြီးဘာကြီးနဲ့ခုတော့ကိုကြီးကိုကြီးဖြစ်နေပြီလား၊ဒီမှာတော့နှင့်ကိုလွမ်းလိုက်ရတာ”

ထိုအခါကေသီက “မဟုတ်ပါဘူးဟယ်၊ငါလည်းနှင့်ကိုလွမ်းတာပါဘဲ၊ယော်ကျားကယော်ကျားနှင့်ကနှင့်ဘဲလေ၊ယော်ကျားက နောက်မှညားတာ၊ ငါနဲ့နှင့်ငါနဲ့ ကအရင်မဟုတ်လား၊ အစကတော့ ငါလည်းမချစ်ပါဘူးဟယ်၊ သူကငါ့ကိုအရမ်းအလိုလိုက်တယ်ဟဲ့ပြီး တော့အရမ်းလည်းချစ်တယ်၊ နှင့်နဲ့ငါနဲ့မသိခဲ့တဲ့သင်ခန်းစာတွေလည်းသူအကုန်သင်ပေးတယ်သိလား”ထိုအခါဒေါ်လီကောင်မအဆောင် ရောက်ရင်ငါ့ကိုတလုံးမကျန်အကုန်ပြန်ပြောပြနေမှာ၊ခွင်းချန်မယ်လို့ မစဉ်းစားနဲ့၊နှင့်အစေ့ကိုပြတ်ထွက်သွားအောင်ကိုက်ဆွဲပစ်လိုက်မယ်” ဟုပြောလေသည်။ “အမယ်လေးမလုပ်လိုက်ပါနဲ့၊ကောင်မရယ်၊ငါ့လင်တော် မောင် ဒုက္ခရောက်နေပါအုံးမယ်၊ ငါလေနှင့်ကိုပြောပြချင်လို့နှင့်စီကိုလာ တာပေါ့လို့” ပြန်ပြောလေသည်။ထိုနောက်သူမတို့နှစ်ယောက်သည်ဒေ ဂါလီနေထိုင်ရာ အဆောင်သို့စကား တပြောပြောနှင့်ရောက်လာလေတော့သည်။

သူမတို့နှစ်ဦးသည်အဆောင်၏အခန်းတွင်းသို့ရောက်သည်နှင့်အခန်းတံခါးကိုပိတ်လိုက်ကာတယောက်ကိုတယောက် အငမ်းမရနမ်းရှိုက်ကြကုန်၏။သူမတို့နှစ်ယောက်၏အနမ်းသည်ရှည်ကြာကြလေသည်။ငတ်မွတ် ကြဟန်ရှိ၏။သူမတို့၏လက်များသည်လည်းတယောက်ကိုတယောက် တကိုယ်လုံးတရစ်ပွတ်သပ်နေကြသည်။ပွတ်သပ်ရင်းနှင့်ပင်တယောက်အကျီတယောက်ချွတ်နေကြသည်။ထမီများ၊အတွင်းခံများ သည်ခဏအတွင်းအဆောင်၏ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင်စုပုံသွားလေသည်။သူမတို့နှစ်ဦးလုံးသည်မိမွေးတိုင်းဖမွေးတိုင်းဖြစ်သွားကြလေတော့သည်။

သူမတို့နှစ်ဦး၏ပါးစပ်မှလည်း “တဟင်းဟင်းတအီးအီး” ဟူသော ငြီးငြူသံများသည်လည်းတိတ်ဆိတ်သောအဆောင်တွင်းဝယ်ညင်သာစွာပြန့်လွင့်နေလေသည်။သူမတို့နှစ်ဦးသည်အားရအောင်ပွတ်သပ်နမ်းစုပ်ပြီးတော့မှအခန်းနှင့်တဆက်တည်းဖြစ်သောရေချိုးခန်းသို့သွားကာအားရအောင်ရေချိုးကြလေသည်။ပြီးနောက်သူမတို့သည်တယောက်အိပ်ကုတင်နှစ်လုံးဆက်ထားသောနဂိုကတည်းက သူမတို့နှစ်ယောက်အိပ်ဆက်ပျော်မြူးရာကုတင်ထက်ပေါ်သို့တယောက်ကိုတယောက်ဖက် ကာမျက်နှာချင်းဆိုင်လှဲချလိုက်လေသည်။ဒေါ်လီသည်ကေသီအိမ်ထောင်ကျစဉ်ကတည်းက ၎င်းအခန်းအားအဆောင်ပိုင်ရှင်သို့ခွင့်ပန်ကာလူထပ်မထည့်စေဘဲနှစ်ယောက်ခပေးကာနေထိုင်လာခဲ့သည်။၎င်းအကြံမှာလည်းကေသီ၏အကြံပင်ဖြစ်သည်။ ကေသီအားလျှင်နှစ်ယောက်သား ယခင်ကကဲ့သို့ချိန်းတွေပျော်မြူး ကြရန်ဖြစ်လေသည်။အချုပ်အားဖြစ်ဆိုရသော သူမတို့နှစ်ဦးသည်ရှေးယခင်တက္ကသိုလ်တက်စဉ်အခါကတည်းက lesbian (homosexual woman) ခေါ် အချစ်တော် များဖြစ်ကြလေသည်။ထိုကြောင့်ပုရိသယောကျ်ားများသည်သူမတို့နှစ်ဦးအားချည်းကပ်မရနိုင်ကြခြင်းဖြစ်လေသည်။သူမတို့နှစ်ယောက်သည်မျက်နှာခြင်းဆိုင်ကာတယောက်မျက်နှာတယောက်တစ်မိမိကြည့်လျက်ဒေါ်လီက “ငါလေနှင့်ညှိတိုင်းလွမ်းနေတာသိလား၊နှင့်နဲ့ငါ အပြန်အလှန်နှုတ်ပေးကြတာနို့ဖိုပေးကြတာကိုတညမှမေ့မရဘူး”ဟုဒေါ်လီကလွမ်းလွမ်းဆွေးဆွေးဆို၏။ထိုအခါကေသီက “ငါလည်း နှင့်လိုပါတယ်၊ကိုကြီးရင်ခွင်ကနေနှင့်ကိုအမြဲသတိရနေတာပါ၊သူနဲ့ကတော့နှင့်လိုမနူးညံ့ဘူးလေ၊ကြမ်းတမ်းသလိုဘဲ၊ဒါပေမယ့်ပိုပြီးရင်မောရတယ်၊ပိုရင်ခန့်ရတယ်၊ပိုပြီးအရသာရှိသလိုဘဲဟ၊နှင့်သိချင်ရင်လင်ယူကြည့်ပါလား” “မယူချင်သေးပါဘူးဟယ်၊ငါစိတ် ကြိုက် တယောက်မှမတွေ့သေးဘူး၊ ပြီးတော့နှင့်လိုမုဆိုးဖိုလည်းမယူချင် ပါဘူး၊ရွယ်တူတန်းတူထွားထွားကြိုင်းကြိုင်း ကောင်းကောင်း နိုင်တဲ့သူဘဲရွေးယူမှာ” ကေသီက “ အောင်မာကောင်မ နောက်မှမုဆိုးဖိုဘယ်လောက်ကောင်းကြောင်းနှင့်သိသွားမယ်၊သူတို့တွေကလူပျိုတွေ ထက်ပညာစုံတယ်ဟ၊ပြီးတော့မိန်းမကျမ်းလည်ကျေပုံရတယ်၊မင်္ဂလာ ဦးညကဆိုရင်ငါ့မှာ ရှေးမတတ်ပါတဲဟ၊သူအနူးအနှပ်တွေက ငါ့ကို ရှေးမ တတ်အောင်ပါတဲ၊အဲဒီညကငါ့ဘယ်နှစ်ခါလောက်ပြီးသွားတယ်လို့နှင့်ထင်လဲ” “ဘယ်သိမှာတုန်းလေးငါးခါပေါ့၊ထင်တာပြောတာ” “အဲဒါကြောင့်ငါပြောတာပေါ့၊သူမူတ်တာနဲ့တင် နှစ်ခါ သုံးခါလောက်ပြီးသွားတယ်ထင်တယ်၊သူကနှုတ်ခမ်းမွေးစစနဲ့ဟ၊လုပ် တာနဲ့ဆို ဆယ်ခါလောက်ပြီးသွားတယ်ထင်တယ်၊ အဲဒီညက ငါ လည်းခဏခဏပြီးနေတယ်ဆိုတော့ငါလည်းခန့်မှန်းချေလောက်ဘဲ ပြောနိုင်တော့တယ်၊

နှင့်နဲ့ငါကမိန်းမခြင်းဆက်ဆံတယ်ဆိုပေမယ့်ငါတို့နှစ်ယောက်လုံးယောကျ်ားအတွေ့အကြုံမရှိတဲ့အပျိုစစ်စစ်တွေမဟုတ်လား” ထိုအခါဒေါ်လီက “ကျော်မပြောနဲ့ဟ၊အစဉ်လိုက်အစကနေစပြော၊အရသာပျက်တယ်”ထိုမှကေသီက- “ ဒီလိုမင်္ဂလာဦးညကသူကလည်းနည်းနည်းမူနေတယ်၊ငါတို့ကအိမ်မပြန်ဘူးဟ၊အိမ်မှာသူ့သားလူပျိုပေါက်တယောက်ရှိတယ်၊ကောင်လေးကဆယ်တန်းဟ၊ကလေးစိတ်မကုန်သေးပါဘူး၊တနေကုန်ဆော့နေတာဘဲမျောက်လောင်းလေး၊ဒါပေမယ့်ရုပ်ကလေးကအချောသား၊ဒါတွေထားလိုက်ပါ၊အဲဒီညကအင်းယား လိတ်မှာဘဲအခန်းယူထားတယ်၊တစ်လတောင်ငှားထားတာပေါ့၊ပြောတယ်၊သူကဟော်တယ်မှာဆိုတော့ပိုလွတ်လပ်တာပေါ့တဲ့၊အဲဒါနဲ့ငါလည်းညအိပ်ဝတ်စုံလေးလဲပြီးသူ့ လာမယ့်ဘက်ကိုကျောပေးပြီးလှဲနေလိုက်တယ်၊ အော်မေ့နေလို့အကျီမလဲခင်ရေချိုးခန်းမှာငါ့အဖုတ်ကို ဆပ်ပြာမွှေးနဲ့သေချာဆေးထားတာဟ၊ နှင့်နဲ့ငါနဲ့မမူတ်ခင်သေချာရေဆေးထားသလိုပေါ့၊ သူ့ငါ့ကိုမူတ်မယ် ဆိုတာငါမသိစိတ်ထဲက ငါသေချာသိနေတယ်၊ငါတို့နှင့်တို့ဆိုတာ

ကိုယ်လုံးလည်းလှတယ်။ အတွင်းသားတွေဆိုရင်လည်းနဂိုကတည်းကဂရုစိုက်ပြီးဘော်ဒီရှင်းလိမ်းနေတာမဟုတ်လား။ ဘယ်ယောက်ျားမှမြင်လိုက်ရရင် မမှုတ်ဘဲနေနိုင်မှာမဟုတ်ဘူးလေ။ ခဏနေတော့သူ့ သူငယ်ချင်းတွေဟောတယ်ကပြန်သွားတော့သူ့ငါတို့ ငှားထားတဲ့အခန်းထဲသော့ဖွင့်ပြီးဝင်လာတယ်။

သူ့သောက် လာပုံရတယ်ဟ။ နောက်ပြီးရေးချိုးခန်းဖွင့် သံကြား လိုက်ပြီးသူ့ချိုးတယ်ဟ။ ငါကညအိပ်မီးမိန့်မိန့်လေးဘဲဖွင့်ထားတာ။ ငါတို့ အခန်းကအင်းယာကန်ဘက်မျက်နှာလှည့်ထားတဲ့အခန်း။ အပြင်ကလမ်းမီးရောင်ကအခန်းထဲလဲလဲလေးဝင် နေတယ်။ ဒါ့အပြင်ညအိပ်မီးအပြာလေး ဖွင့်ထားပြန်တော့ရင်ခွန်စရာလေးပေါ့ဟာ။ ထိုအခါဒေါ်လီက “နင်ဟာကလည်းလိုရင်းမရောက်နိုင်သေးဘူး၊ မြန် မြန်ပြောဟာ။ မလိုတာတွေကျော် ပြစ်လိုက်” နင်ဘဲအသေးစိတ်ပြောဆို “အေးပါသိပ်ပြီးလဲအသေးမစိတ်နဲ့၊ ပြောရင်းငါ့အဖုတ်လေးလည်းပွတ်ပေးအုံး၊ ဒီနေ့တော့နင်ငါကိုပြုစု” “အေးပါငါလုပ် ပေးပါမယ်။ နင်ကိုလျှော်ကြေးပေးတဲ့နေ့နဲ့ပေါ့။ ငါပြီးမှကော ဝင်းကောင်းလေး နင်ကိုပြုစုပေးမယ်။” “သူ့ချိုးခန်းကထွက်လာပြီး၊ ခဏကြာတော့ကုတင်ငြိမ်ကနဲဖြစ်သွားတယ်။ သူ့ကုတင်မှာတင်ပုလွဲထိုင်လိုက် ပုံရတယ်။ ပြီးတော့သူကတိုးတိုးလေး မေးတယ် “ကေအိပ်နေပြီလားတဲ့။” ငါရှက်လို့ အသာလေးငြိမ်နေလိုက်တယ်။ “ဘယ်အိပ်အုံးမှာလဲ၊ ဒီမှာ အခံအိုစောင့်နေတာ လေလို့။” ပြန်ပြောချင်လိုက်တာပါးစပ်ကိုယားနေတာဘဲ။ နင်လည်းသိသားနဲ့ အဖိုဆိုလို့ ယင်ဖိုတောင်သန်း ဖူးတာမဟုတ်ဘူး။ ပြီးတော့ရည်းစားသနာလည်း မထားဖူးဘူးမဟုတ် လား။ ကိုကြီးကလည်းကလေးတယောက်အဖေသာဆိုတယ် မေးရိုးကားကား၊ ရင်အုပ်ကျယ်ကျယ်၊ အသားညိုညို။ နင်လည်းတွေ့ ဖူးတာဘဲလေ၊ မိန်းမကြိုက်ရုပ်၊ အရပ်အမောင်းဆိုလည်း ၅ပေ ၁၁လက်မ လောက်ရှိမယ်ထင်တယ်။ “ချီးမွန်းခန်းတွေတော်ပါတော့၊ လိုရင်း မြန် မြန်ပြောလို့ ဆိုနေ၊ နင်လက်ကလည်းနာနာလေးဖိပွတ်ပါဟာ။ မထိ တထိနဲ့ ဒီမှာပြီးချင်နေပြီ” ဒေါ်လီအားမလိုအားမရပြော၏။

“အေးပါ၊ အဲဒါနဲ့ ငါငြိမ်နေတော့ကိုကြီးက ငါ့လက်မောင်းလေး ကိုသူလက်ထိပ်လေးတွေနဲ့ မထိတထိအသာလေးပွတ်ပြီးတော့ ကေ ရှက်နေတာလာတဲ့။ ငါခေါင်လေးကိုအိပ်လျှက်အသာလေးငုံ့ပြီး၊ အင်း လို့တိုးတိုးလေးပြောလိုက်တယ်။ အဲဒီတော့ကိုကြီးကကုတင်ပေါ်ကိုအသာ လေးတက်လာပြီးငါ့အနောက်ကသိုင်းဖက်လိုက်တယ်။ ပထမတော့ငါကရပ်ရှင်ထဲကလိုလွတ်ပါအုံး။ အသက်ရှုကြပ်တယ်ဘာညာပေါ့မူ အုံးမလို့။ ဒါပေမယ့်ကိုကြီးရဲ့ကိုယ်သင်းရန်လေးကတမျိုးလေးဟ၊ ဝီစကီ နဲ့ ရေမွှေးနံ့ရောနေတဲ့အနံ့ဟ၊ မွှေးအိအိလေး၊ အရမ်းရှုလို့ ကောင်းတယ်။ ပြီးတော့သူဟာကြီးကငါဖင်ကိုနောက်ကနေမသိမသာလာထောက်နေတယ်။ ပူပူနွေးနွေးလုံးလုံးဖုတုတုကြီးဟ။ အဲဒါကြီးငါဖင်ကကွာသွား မှာအဲဒီအချိန်မှာငါအရမ်းစိုးရိမ်မိတယ်ဟာ။ ဖြစ်နိုင်ရင်ချက်ချင်းလှဲပြီးသူ့ကြီးကိုစုပ်ပစ်လိုက်ချင်တာ။ ဘယ်ဖြစ်မလဲနော်၊ ငါကိုအထင်သေး သွားမှာပေါ့။ ပြီးတော့သူက “မရှက်ပါနဲ့၊ ကလေးရယ်တဲ့။ ဒါကသဘာဝဘာ” တဲ့။ နောက်ပြီးသူ့လက်ကြီးကငါဆံပင်လေးတွေကိုအသာ လေးလာ ဖွနေပြန်တယ်။ လည်တိုင်လေးတလျှောက်၊ နားရွက်လေးကိုသာသာလေးပွတ်နေတယ်။ ငါလေယားလိုက်တာဟာ၊ အရမ်းကိုဖီလင် တက်လာတယ်။

သူ့လက်ကတဖြေးဖြေးနဲ့ နယ်ကျော်လာတယ်။ လည်တိုင်ကနေတဖြေးဖြေးရင်ညွန့် ကိုဆင်းလာတယ်။ ပြီးတော့သူ့လက်ကြီး ကငါ့နို့အုံအပေါ်ပိုင်းလေးကိုပွတ်သပ်ပေးလာတယ်။ တဖြေးဖြေးနဲ့ နို့သီးခေါင်းထိပ်ကလေးကိုရွှေ့လေးသူ့ပွတ်လိုက်တော့ငါလည်းမနေ နိုင်တော့ဘူး ဟာ။ ပါးစပ်က “တဟင်းဟင်း” နဲ့ငြိုးလိုက်မိတယ်။ နင် နဲ့ တုန်းကလိုအကျင့်ပါသွားတာ၊ တော်သေးတယ်သူ့သတိမထားမိ ဘူး။ ငါကိုသူ့ဘက်အသာလေးဆွဲလှည့်လိုက်တယ်။ အဲဒီတော့မှငါမျက်စိကိုအသာလေးဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့၊ သူ့ဘာမှမဝတ်ထားဘူးဟာ။ ကိုတုံးလုံး ကျွတ်ကြီးငါ့မျက်လုံးကအကျင့်ပါနေလို့ လားမသိဘူး။ ပေါင်ခြေကိုတန်းကြည့်မိတယ်။ ကျောင်းမှာတုန်းကဆိုနင်နဲ့ ငါနဲ့က ယောက်ျားတွေ ရင် မသိမသာပေါင်ခြားထဲလှမ်းကြည့်ပြီးဘယ်လောက်အရွယ်အစားရှိတယ်ဆိုတာခန့်မှန်းနေကြမဟုတ်လား။ သူကတော့ ကိုယ်တုံးလုံးဖြစ်နေတော့ ခန့်မှန်းစရာမလိုဘူးပေါ့။ သူ့ကိုတွေ့စကငါမှန်းထားတာနဲ့ သူဟာကြီးကနည်းနည်းပိုကြီးနေတယ်။ ငေါက်တောက်ငေါက်တောက်နဲ့ ငါ့ကိုဖြူစွယ်နေ သဘိုဘဲ။ ငါလေဆွဲပြီးတော့စုပ်လိုက်ချင်တာမနဲ့စိတ်ကိုထိမ်းထားရတယ်။ ဘယ်ဖြစ်မလဲနော်ငါကိုအထင်သေး သွားမှာပေါ့။ ပြီးတော့ ငါရဲ့လည်တိုင်လေးကိုငုံ့ နမ်းလိုက်တယ်။ ငါ့ရှိန်းကနဲဖြစ်သွားတယ်သိလား။ ပြီးတော့သူက “ကေကိုယ်ကိုချစ်မချစ်တော့ကိုယ်သိပ်စိတ်မဝင်စားဘူးတဲ့။ မိဘတွေပေးစားလို့ ကိုယ့်ကိုကလက်ထပ်လိုက်ပေမယ့်အချိန်တခုရောက်သွားရင်အလိုလိုကိုယ်ကိုချစ်သွားမှာပါတဲ့” “သူ့ကိုအထင်လွဲနေတာ သိလား။ ငါကိုရည်းစားရှိခဲ့တယ်လို့ သူထင်နေတာဘယ်ဖြစ်မလဲငါချက်ခြင်းပြန်ဖြေရှင်း လိုက်တာပေါ့။” “ကေမှာချစ်ရမယ့်သူမရှိသေးပါဘူး။ ကိုကြီးနဲ့ ကလည်းမိဘတွေစိစဉ်တာကို” ငါဒီလောက်နဲ့ စကားဖြတ်လိုက်တယ်။ ဆက် ပြောလို့ မထွက်တော့ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ငါစကားတဝက် တပျက် မှာသူကငါနှုတ်ခမ်းတွေကိုနမ်းစုပ်လိုက်လို့ဘဲ။ ထိုအခါဒေါ်လီကအား မလိုအားမရနှင့် “အဲတော့သူကဘာဆက်လုပ်လဲ”

“ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲဆက်နမ်းနေတာပေါ့။ သူ့အနမ်းတွေကအရမ်းပြင်းတယ်ဟာ။ နင်တို့ငါတို့လိုသိသိသိမိမိမွေ့မွေ့ မဟုတ်ဘူး။ အရမ်းကြမ်းတယ်။ အရမ်း ငတ်ငတ်မွတ်မွတ်နမ်းတာ။ ငါတောင်ခဏအသက်ရှုပ်သွားသလိုဘဲ။ ငါ့နှုတ်ခမ်းတွေပြတ်ထွက်သွားမလောက်ကိုသူစုပ်တာပြင်းလိ ့က်တာ ဟယ်။ ငါအသက်ရှုလို့ မဝတော့ဘူး။ နဲနဲထပ်ကြာရင်သူနမ်းတာနဲ့ တင်မင်္ဂလာဦးညမှာငါအသက်ထွက်သွားနိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့်သူကလူလည်ဟ။ ငါ့နှုတ်ခမ်းကိုနမ်းတာကိုရပ်လိုက်ပြီးလည်တိုင်ကိုနမ်းတယ်။ မထိတထိ လေးဟ၊ ပြီးတော့ရင်ညွန့် ကိုဆင်းသွားတယ်။ ရင်ညွန့် ဆိုတာ ငါ့နို့ကိုပြောတာမဟုတ်ဘူး။ ငါ့နို့နစ်လုံးကြားအလယ်တဲ့တဲ့ကိုပြောတာ။ ငါလေ သူခေါင်းကိုဆွဲပြီးငါ့ရဲ့နို့အုံပေါ်ကိုတင်ပေးလိုက်မိတယ်။ အထင်သေး ချင်လဲသေးဟာ။ ငါမရတော့ဘူးသူလုပ်နေတာငါကိုညှင်းဆဲနေသလို ဘဲ။ ငါ့အရမ်းနို့ဖိုခံချင်နေပြီ။ ငါ့နို့သီးခေါင်းတွေကမာတေ ဝင်ပြီးထောင် နေပြီ။ နင်ငါ့ကိုနို့ဖို ပေးတုန်းကထက်အဆများစွာမာနေတာဟ။ နို့အုံတခုလုံးတင်းနေတာ။ စိတ်ထဲမှာလဲကလိကလိနဲ့ အဲဒီတော့သူက ငါ့ နို့ဖြူဖြူဖွေးဖွေးကြီးကိုသူလျှာကြီးနဲ့ ကုန်းကုန်းပြီး လျှက်တာဟ။ ဘာ ပြောကောင်းမလဲငါဆိုတာသူ့ခေါင်းကြီးကိုငါ့နို့နဲ့လွတ် သွားမှာစိုး လို့ အတင်းဖိကပ်ထားလိုက်မိတယ်။ ပြီးတော့သူကငါ့ရဲ့နို့သီးခေါင်နီနီရဲရဲလေးတွေကိုသူ့ ရဲ့သွားနဲ့ မနာအောင်ဖျတ်ကနဲ့ ဖျတ်ကနဲ့ခြစ်ခြစ် ပေးတယ်ဟ။ ကောင်းလိုက်တာဟယ်။ ငါအဖုတ်တခုလုံးလဲအရည်တွေနဲ့ ရွဲရွဲကိုစိုနေတာဘဲ။ သူ့နို့ဖိုတာတော်တော်ကြာတယ်ဟဲ့။ ငါ့အထင် မိနစ် ၂၀လောက်တောင် ရှိမယ်လို့ ထင်တယ်။ ငါ့နို့သီးခေါင်းတွေလဲခံလို့ ကောင်နေရာကတဆင့်ကျင့်တဲ့ဘက်ကိုကူးပြောင်းသွားတယ်။ ငါမတားရင်သူဆက်စို့ နေမှာ။ “ဟင့်ကိုကြီး၊ ကေနာလာပြီ” လို့ ငါ့မူလကျီသွန်နီလုပ်ပြီးသူ့ ခေါင်းကိုဆွဲမပြီးနို့ အောက်နားငါ့ရဲ့ချက်မရောက်တရောက်လောက်စီကိုမသိချင်ယောင် ခောင်ပြီးတွန်းပို့လိုက်တယ်။ နဲနဲအောက်ကိုဆက်ဆင်းရင်ငါ့ရဲ့အပျိုစစ်စစ်အဖုတ်လေးနားရောက်ပြီ ပေါ့။ ငါနင်ကိုပြောပြရအုံးမယ်။ မင်္ဂလာမဆောင်ခင်ငါအမွှေးတွေကိုခပ်တိုတိုလေးညှပ်ပြီးမသိမသာပုံသွင်းထားတယ်ဟာ။ တကယ်လို့သူ့ကို မှုတ်ရင်အဆင်ပြေအောင်လို့ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားတာ။ ပြီးတော့အမွှေးကိုငါတို့ ဆံပင်ဆိုးဝတ်ဆေးလေ။ ရွှေအိုရောင်ဖျော့ဖျော့လေးဆိုးထားတယ်။ အခုတောင်အရောင်မပြယ်သေးဘူး။ နင်ကြည့်ပါလား။ ထိုအခါဒေါ်လီက “ဟယ်ကောင်မပေါက်ပေါက်ရှာရှာ” ဟုပြောကာကေသီ၏ အဖုတ်ကိုအနီးကပ်ငုံ့ကြည့်လေသည်။

ကေသီပြောသလိုပင်ကေသီ၏ အဖုတ်မွေးလေးများသည်သူမ၏ အသားအရည်နှင့်လိုက်ဖက်စွာအသားဖြူဖြူပေါ်တွင်ရွှေအိုရောင်ဆောက်မွေးလေးများ ဝိုင်းရံလျက် လွန်စွာမုကြည့်၍ကောင်းနေလေသည်။ ဒေါ်လီသည်ပင်မနေနိုင်တော့ ဘဲကေသီ၏ အဖုတ်လေးအားပြတ်ကနဲနေအောင်လှမ်းစုပ်လိုက်လေ တော့သည်။ “အိုး...အမေ...ဒေါ်လီတော်ပြီလေ။ ငါဆက်ပြောရမှာ လားနှင့်မှတ်တာကိုငါခံရမှာလား” “မဟုတ်ပါဘူးကောင်မရယ်၊ နင် ပြောတာငါဖီလင်ဝင်သွားလို့ပါ။ ငါတောင်စိတ်မထိမ်းနိုင်ရင်၊ နင်လင် ကြီးဆိုရင်တော့..ဟီဟီ..ငါလင်ယူတော့မယ်ဆိုရင်လဲနင်လိုအဖုတ် မွေးဆေးဆိုးမှဖြစ်တော့မယ်ဟေ့” ပြောပြောဆိုဆိုနှင့်ဒေါ်လီသည်ကေသီအားမူတ်နေရာမှခေါင်းထောင်ကာပြန်ထပြီးကေသီအားဖက်ကာ ကေသီပြောစကားများအားပြန်နားထောင်နေလေသည်။

“အဲဒီမှာကို ကြီးကလည်းအိမ်ထောင်သည်ပီပီမည့်ဘူဟ။ ငါဘာဖြစ်စေချင်နေလဲဆို တာသူသိတယ်။ ဒါပေမယ့်သူကလွယ်လွယ်နဲ့ ငါ့ကိုဘယ်မူတ်ပေးမှာ လဲ။ ဒါကနောက်ဆုံးအဆင့်မဟုတ်လား။ သူကငါ့ချက်ကိုသူလျှာကြီးနဲ့ ထိုးထိုးပြီးကလော်တယ်။ ငါ့ချက်ကလည်းချက်အမမဟုတ်လား။ တွင်း ကလဲခပ်နက်နက်နဲ့ ဆိုတော့သူအကြိုက်ဘဲပေါ့။ သူလက်ကြီးတွေကလဲ အငြိမ်မနေဘူးဟ။ တဖက်ကငါ့နို့ကိုနယ်နေတယ်။ တဖက်ကငါ့ပေါင် ခြားကိုငါ့အဖုတ်ကိုလုံးဝမထိဘဲဖိဖိပွတ်ပေးနေတယ်။ ငါလေ သူ့ကိုဆွဲလှည့်ပြီးသူ့မျက်နှာပေါ်ကိုငါ့အဖုတ်နဲ့ တက်ပွတ် ချင်စိတ်ကို မနဲထိန်းနေရတယ်။ နို့မို့ မဟုတ်ရင်လား။ သူ့မျက်နှာတစ်ခုလုံးငါ့ အရည်ရွှဲသွားစေရမယ်။ ဒါနဲ့ သူလည်းငါ့လိုဘဲတဖြေးဖြေးနဲ့ စိတ်အ ရမ်းပါလာပုံရတယ်။ သူ့လျှာကြီးတွေကငါ့ဆီးစပ်ကိုရောက် လာတယ်။ ပြီးတော့တဖြေးနဲ့ အကွဲကြောင်းလေးကြားထဲကိုတချက်ချက်ရောက် ရောက်လာတယ်။ နောက်တကြိမ်အရှက်မရှိတဲ့အလုပ်တခုကိုငါမရည် ရွယ်ဘဲလုပ်လိုက်မိတယ်ဟ။ သူခေါင်းကိုဆွဲပြီးတော့ငါ့အဖုတ်ကြား ထဲကိုသူ့မျက်နှာရောက်သွားအောင်ဆွဲသွင်းမိလိုက်တယ်။ ငါ့မမှားပါ ဘူးနော်။ သူကငါ့ကိုမထိတထိကလိနေတာကိုပြီးတော့မှငါအသိဝင် လာပြီး “အာ..ကန်တော့နော်” လို့ ပြောပြီးသူ့ခေါင်းကိုငါ့ဆွဲဖယ်လိုက် တယ်။ သူကငါ့ကိုပြုံးပြိုကြည့်ပြီးတော့သူ့ခေါင်းကိုဆွဲဖယ် လိုက်တဲ့ငါ့ လက်ကိုဖယ်လိုက်တယ်။ ပါးစပ်ကတော့ဘာမှမပြောဘူးဟ။ “မလို ပါဘူးကလေးရယ်” ဆိုတဲ့သဘောပေါ့။ ငါ့လက်ကိုသူဖယ်လိုက်ပြီး တော့သူ့အလုပ်သူဆက်လုပ်တယ်။ သူလေငါ့အဖုတ်လေးရဲ့အကွဲ ကြောင်းတလျှောက်သူလျှာနီနီကြမ်းကြမ်းကြီးနဲ့ တရစပ်တအားဖိပွတ် ပြီးလျှက်တာဟ။ အရမ်းအားပါတယ်သိလား။ နင်တို့ငါတို့လိုမိန်းမ အားမဟုတ်တော့ပိုခံရခက်တာပေါ့။ ပြီးတော့သူကတောင်ငူသားလေ။ အမြဲတမ်းကွမ်းစားတယ်။ တွေ့လိုက်ရင်ကွမ်းလေးတမြုံမြုံနဲ့ဟ။ ကွမ်း အမြဲတမ်းစားတော့လျှာကြမ်းတော့တာပေါ့ဟ။ ပြီးတော့သူငါ့အဖုတ် ကိုလျှက်တာတမျိုးဟ။ ငါတို့နဲ့လုံးဝမတူဘူး။ ငါတို့ဆိုရင်စအိုထိမ ရောက်ဘူးမဟုတ်လား။ စအိုနေရာကိုငါတို့ကရွံ့စရာနေရာအဖြစ်သတ် မှတ်ထားတာမဟုတ်လား။ သူကတော့အဲဒီလိုမဟုတ်ဘူးဟဲ့။ အဲဒီစအိုဝ လေးနားရောက်တိုင်းသူ့ရဲ့လျှာကိုအချွန်လေးလုပ်ပြီးဆတ်ကနဲထိုးထိုး ထဲ့လိုက်တာဟ။ သူ့အဲဒီလိုထိုးထဲ့လိုက်တိုင်းငါခါးကမွေ့ယာနဲ့ တ တောင်လောက်မြောက်မြောက်သွားတယ်။ ငါ့ကိုသူကကုတင်စောင် နားရောက်အောင်ဆွဲမပြီးအနေအထားပြင်လိုက်တယ်။ ငါ့ပေါင်နစ် ချောင်းကိုကားပြီးထောင်လိုက်တယ်။ သူကတော့ကုတင်ဘေးနားမှာ ရှိတဲ့ခွေးခြေပုလေးကိုငါ့ပေါင်းခြားရှေ့တည့်တည့်ကုတင် ဘေးမှချပြီး သူကအဲဒီခွေးခြေမှာထိုင်ပြီးငါ့အဖုတ်မျက်နှာခြင်းဆိုငံပြီးကျကျနန အားရပါရမူတ်တော့တာပါဘဲဟယ်။ ငါလဲသူလုပ်သမျှဘာမှမငြင်း တော့ဘဲအလိုက်သင့်လိုက်လုပ်ပေးနေလိုက်တော့တယ်။ သူကလဲလူ ညံ့တယောက်မှမဟုတ်ဘဲဟယ်။ ငါဘယ်လောက်ဖီလင်တွေတက်နေ တယ်ဆိုတာသူရိပ်မိတာပေါ့။ အဲသူမူတ်ပုံကိုနင်ကိုအသေးစိတ်ပြော ပြရအုံးမယ်။ သူလေသူလျှာကြမ်းကြီးနဲ့ စအိုဝကနေငါ့အဖုတ်အပေါ် ပိုင်းဆီးစပ်နားအထိဖိပြီးအောက်ကနေပေးဖိပြီးလျှက်တယ် ၊ အပေါ် ကနေအောက်အဆင်းမှာဒီတိုင်တောက်လျှောက်မဆင်းဘူးဟ။ သုံးခါ နားတယ်။ ဘယ်နေရာမှာလည်းဆိုတော့ငါ့အစေ့လေးနားရယ်။ ငါ့အ ဖုတ်ပေါက်နားရယ်။ စအိုဝနားရောက်ရင်ပေါ့။ နားတယ်ဆိုတာကောင်း ကောင်းမွန်မွန်နားတာမဟုတ်ဘူးဟ။ ငါ့ကိုဒုက္ခပေးတာလား။ သူခပေး တယ်လို့ပြောရမလားတောင်မသိဘူး။ သူ့လျှာကငါ့အစေ့လေးနား ရောင်ရင်ဖိပွတ်တာရပ်ပြီးတော့သူ့နှုတ်ခမ်းထူထူအမ်းအမ်းကြီးနဲ့ တ အားကိုစုပ်ပစ်လိုက်တာ။ နင်စဉ်းစားကြည့်စမ်း။ ငါဘယ်လိုခံ စားရမယ် လို့ထင်သလဲ။ မြေကြီးကနေအမြင့်ကြီးပေါ်ကိုဆွဲတင်သွားသလိုဘဲ။ အဲဒီလိုဖိစုပ်ပြီးဖျတ်ကနဲပြန်လွှတ်လိုက်တဲ့အခါမတော့အဲ ဒီအမြင့်ကြီး ကနေအကာကွယ်မဲ့ပြန်လွှတ်ချသလိုမျိုး။ ခံစားနေရတယ်ဟ။ ဘာနဲ့ စင်စင်တူသလဲဆိုတော့ငါတို့အိပ်နေတုန်းထမင်းလုံးတဆေခြေ ဘက် ခံရသလိုမျိုး။ လေယဉ်ပျံစီးတုန်းအဲပေါ့ကက်မိသွားသလိုမျိုး ခံစားနေ ရတယ်ဟ။ အဲဒီထက်ကိုဆိုးတာနော်။ နင်နားလည်အောင်အနီးစပ် ဆုံးငါဒီလောက်ဘဲပြောနိုင်တယ်။ လက်တွေ့မှာဒီထက်ကိုကောင်းတာ” ထိုအခါဒေါ်လီက “အေးပါကောင်မရယ်။ ပြောမှာဖြင့်ဆက်ပြောပါ။ ငါယောက်ျားယူမှငါယောက်ျားကိုနင်ပြောသလိုလိုလုပ်ခိုင်း လိုက်အုံး မှာ” ကေသီကဆက်၍-

“အဲ ..သူငါ့အစေ့ကိုစုပ်ယူပြန်လွှတ်လိုက် ပြီးတာနဲ့တပြိုင်နဲ့ငါ့အစေ့အောက်လေးနားမှာရှိတဲ့ငါ့အ ပေါက်အ သစ်စက်စက် ကလေးထဲကိုသူ့ရဲ့လျှာကြီးကိုစုချွန်လိုက်ပြီးဆတ်ကနဲ ထိုးသွားလိုက်တယ်။ ငါ့အသည်းထဲကိုအပ်ချွန်ချွန်လေးနဲ့ထိုး ထဲ့လိုက် သလိုမျိုး။ ပြီးတော့အဲဒီလျှာကငါ့အဖုတ်လေးထဲရောက်တော့သူ့ရဲ့ ချွန်ထားတဲ့လျှာကိုဖြည့်လိုက်ပြီးအပြားလိုက်ပေါ်ဘက်ကိုကော်ပြီး ပြန်ထုတ်လိုက်တယ်ဟ။ ပြီးတော့အဖုတ်ဝနဲ့ စအိုဝကြားလက်နှစ်လုံးသာသာလောက်သာအ ကျယ်ရှိတဲ့အရေပြားနေရာလေးကိုသူ့နှုတ်ခမ်း

ထူထူကြီးနဲ့ဖိကိုက်ပြန်ရော၊ပြီးတော့အိုဝထဲကိုပထမတုန်းကနင် ကိုငါပြောပြထားသလိုလျှာကိုချွန်ပြီးတော့ထိုးထဲလိုက်၊လျှာကိုအပြားလိုက်လုပ်ပြီးကော်ထုတ်နဲ့အချက်ကျကျလုပ်နေတော့တာပါဘဲဟာ၊ ကြာလာတော့ငါလည်ဘယ်ခံနိုင်တော့မလဲဟာ၊ပြီးတာလဲခဏခဏရှိနေပြီ၊ငါအရည်တွေဆိုတာကုတင်စောင်းမှာရေဘူးမှောက်ကျထားသ လိုဘဲရွဲရွဲကိုစိုနေပြီ၊ဒါတောင်သူဂလုဂလုနဲ့ခဏခဏမြိမြိချနေလို့နို့မို့ဆိုရင်မလွယ်ကြောဘဲ။”

စကားချပ်။ ။(အကြင်စာဖတ်သူသည်ဒေါ်လို့ယောက် ကျား၏ ပြုလုပ်ပုံအဆင့်ဆင့်အတိုင်းလိုက်လုပ်သင့်သည်ဟုတိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။ထိုမှသာမိန်းမချစ်သော၊ချစ်သူမှစွဲလန်း သောယော ကျားကောင်းယောကျားမြတ်များအဖြစ်သို့သင်တို့သည်မလွဲ ဧကန်အမှန်ဖြစ်ကြပေတော့မည်။)

ထိုအခါဒေါ်လီက “အဲတော့နင်ဘာဆက်လုပ်လဲ” “ဘာ ဆက်လုပ်ရမှာလဲဟ၊သူခေါင်းကြီးကိုတွန်းဖယ်လိုက်ပြီးတော့ကုတင်ပေါ်ကိုအရင်အတိုင်းအတည့်ပြန်အိပ်နေလိုက်တယ်၊ခူးနှစ်ချောင်းကို ကားလျှက်ထောင်ပြီးတော့အသင့်အနေအထားအသင်ကြိုဆိုနေလိုက်တယ်၊အခုမှတော့ရှက်ချင်ယောင်ဆောင်မနေတော့ပါဘူးဟာ၊အဖုတ် တခုလုံးဖင်တခုလုံးလဲသူလျှက်လို့ကြိမ်းစပ်နေပြီ၊ငါတို့ နှစ်ယောက်အချိန်ပိုင်းလေးအတွင်းမှာဘဲတယောက်နှင့်တယောက်နားလည်မှု ရ သွားကြတယ်ဟ၊အဲဒါသူတော်လို့ပေါ့၊ငါကလည်းနင်နဲ့လက်တွေ့ကတော်တော်များထားတယ်မဟုတ်လား။သူလည်းငါ့ဘာဖြစ်ချင်နေတယ် ဆိုတာအလိုအလျှောက်သိသွားတယ်၊ငါ့ပေါင်ခြားထဲကိုခူးထောက်ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီးခါးကိုခပ်ကုန်းကုန်လုပ်ကာငါ့နား နားကိုကပ်ပြီး တိုးတိုးလေးကပ်ပြီး “ကေ ကိုကြီးတို့ချစ်တော့မယ်နော်တဲ့” ငါလေသူ့ကိုဘာပြန်ပြောရမှာလဲ၊ငါသူ့ မျက်နှာကိုကြည့်လိုက်တော့သူ့မျက် နှာတခုလုံးမှာမြင်မကောင်အောင်ငါ့အချစ်ရည်တွေရွဲရွဲကိုစိုနေတာဘဲ၊ဘယ်ယောကျားမှဒီလိုမင်္ဂလာဦးညမှာဒီလိုဘယ်လုပ်ပေးမှာလဲ နော်၊ အိုက်တင်ခံနေမှာပေါ့၊ငါသူ့မေးတာကိုပြန်မဖြေတော့ဘဲ၊သူ့ မျက်နှာမှာပေနေတဲ့ငါ့အချစ်ရည်တွေကိုငါ့လျှာလေးနဲ့သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပေး လိုက်တယ်၊ငါမရွံ့ပါဘူးကိုယ့်ပစ္စည်းဘဲဟာ၊နင့်နဲ့ငါတောင်တယောက်ကိုတယောက်အပြန်ပြန်အလှန်လှန်လုပ်ပေးနေကြသေးတာဘဲ။” ဒေါ်လီက “အေးလေးဘာရွံ့စရာရှိလဲ၊ငါဆိုရင်လဲနင်လိုဘဲလုပ်ပေးမိမှာ၊ကဲဆက်ပြော” “ငါ့သူ့မျက်နှာတခုလုံးကိုကိုင်ပြီးအငန်းမရနမ်း ပေးလိုက်တော့၊သူ့အံအားသင့်သွားတယ်ဟ၊ပြီးတော့လေသူက” “ကေကိုယ့်ကိုချစ်သွားပြီးလား” လေတဲ့၊ “သွား၊သိဘူးကိုကြီးအရမ်းဆိုး တာဘဲ၊ကေကအပျိုနုနုထွတ်ထွတ်လေးရှင့်” “သူ့မျက်နှာကွက်ကနဲပျက်သွားတယ်၊ငါကဘာရယ်မဟုတ်ဘူးရှက်ကန်ကန်ပြီးပြောလိုက် တဲ့စကားကအမိပါယ်နှစ်ခွထွက်သွားတယ်ဟ၊ငါကအပျိုသူကမုဆိုးဖိုဆိုတဲ့သဘောမျိုးဖြစ်သွားတယ်၊ဒါနဲ့ငါလည်ပျာပျာသလဲ ဖြေရှင်း ချက်ထုတ်ရတော့တာပေါ့၊တော်ကြာငါ့ကိုမလုပ်ဘဲ၊ထဲသွားမှဖြင့်ငါ့ရှူးပြီးသေသွားနိုင်တယ်၊” “အဲဒီလိုသဘောမျိုးမဟုတ်ပါဘူးကိုကြီး ရယ်၊ မိဘတွေစိစဉ်တယ်ဆိုပေမယ့်၊ကိုကြီးကိုစတွေ့ကတည်းကဟင့်ကေရှက်တယ်ကွယ်” ငါခပ်မူလေးပြောလိုက်တော့သူ့မျက်နှာကြီး ကလငပုတ်ဖမ်းထားတဲ့ပုံကနေအိုင်ယာလန်ထိပေါက်သွားတဲ့လူလိုမျိုးဝင်းပသွားတယ်၊သူက “တော်သေးတာပေါ့” တဲ့ “အခုမှဘဲရင် ထဲကအလုံးကြီးကျသွားတော့တယ်” တဲ့ “ကိုယ်ကကေနဲ့ပတ်သက်ရင်အရမ်းအားငယ်နေတာ၊ကေကကိုယ်ထက်အသက်လဲငယ်၊အပြစ် အနာအစာလဲမရှိ၊ကျောင်းမှာဆိုရင်လဲအလှတူရင်မ၊ကိုကြီးကတော့ကလေးတယောက်အဖေမုဆိုးဖို” သူ့စကားတဝက်တပျက်နဲ့ရပ်သွား တယ်၊ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့သူ့နှုတ်ခမ်းထူကြီးတွေကိုငါလက် နဲ့ဆွဲပြီးငါ့နို့အုံပေါ်ကိုဖိကပ်လိုက်လို့ဘဲ၊ပြီးတော့ငါက “ကေကလဲလေ အဲဒီကလေးတယောက်အဖေမုဆိုးဖိုကြီးကိုဘဲ၊ဒီကချစ်သွားပါ ပြီတဲ့ရှင်” လို့ခပ်ချွဲချွဲလေးပြောလိုက်တော့မှသူ့လုပ်စရာရှိတာကိုဆက်လုပ် တော့တယ်။

သူလေငါ့အဖုတ်ကျည်းကျည်းလေးထဲကိုသူ့လာကြီးနဲ့ အ သာလေးလာတော့တယ်ဟ၊နင်နဲ့ငါနဲ့ကတယောက်နဲ့တယောက်လုပ်ပေးကြတယ်ဆိုပေမယ့်၊ဒီပေါက်ကိုမထိကြေး၊ကိုယ်ယူမယ့်ယော က် ကျားအတွက်ထားရမယ်လို့ကတိထားထားကြတယ်မဟုတ်လား၊အဲဒီတော့ခုနုကမှသူ့ရဲ့လျှာသာဝင်ဘူးတဲ့ငါ့အပေါက်ဟာသူ့ဒစ်ကြီး နဲ့ တော့မဆန့်မပြပေါ့၊အဲဒီအချိန်မှအရမ်းနာမှငါကြောက်လာ တယ်။နေမကောင်းဖြစ်ရင်တောင်ဆေးထိုးရမှာကြောက်လို့သောက်ဆေးဘဲ စားတဲ့ငါ၊ဆေးထိုးအပ်သေးသေးလေးထက်အဆပေါင်းများစွာကြီး တဲ့သူကြီးနဲ့ငါထဲကိုထိုးထဲမယ်ဆိုတော့ဟာ၊ငါ့ချေးသီးချေးပေါက် ပြန်လာတော့တယ်၊အဲဒါကိုသူ့ရိပ်မိပုံပေါ်တယ်ဟ၊သူက “ကေမနာစေရပါဘူး၊ကေမနာအောင်လဲခုနုကကိုကြီးကေအဖုတ်လေးကိုအကြာ ကြီးနမ်းပေးနေတာပေါ့” တဲ့၊ငါလဲပေါက်တဲ့နဖူးမထူးတော့ပါဘူးလေ၊ခံကလည်းခံချင်၊နာမှာလည်းကြောက်၊ခုခံရင်လည်းနောက်တော့လဲ ခံရမှာဘဲဆိုပြီးငါ့ဖင်ကိုနဲ့နဲကော့ပေးလိုက်မိတယ်၊အဲဒီတော့ အပေါက်ဝမှတော့ထားတဲ့သူ့ထိပ်ဖူးကြီးကငါ့အထဲကိုနှစ်ဝင်သွားတယ် ၊စပ်ဖျင်း နဲ့ ကောင်းလိုက်တာဟာ၊ဘာနဲ့တူသလဲဆိုတော့ခြောက်နေတဲ့အနာဖတ်ကိုခွာသလိုမျိုးလေး၊ခပ်ယားယားခပ်စပ်စပ်ကလေး၊အဲဒီ လောက် ထိစင်ပြေနေသေးတယ်၊သူ့လဲငါကော့ပေးလိုက်လို့သူ့ထိပ်ဖူး ငါထဲ

ဝင်သွားပြီဆိုတော့အားတက်သွားပုံရတယ်ဟ။ဖြေးဖြေးချင်းခပ်နဲ့နဲ့နဲ့ သူဟာကြီးကိုငါထဲထိုးထဲလာတယ်။တကယ့်ကိုဖြေးဖြေးလေးနော်။
ဟိုလေဆရာဝန်တွေအကြောဆေးသွင်းသလိုမျိုးစက္ကန့်တိုင်းမှားတအိ အိဝင်လာနေတာ။ငါတဖြေးဖြေးနာလာတာဟ။အဲဒီအချိန်မှာကောင်း
တာတွေဘယ်ရောက်သွားမှန်းမသိတော့ဘူး။သူ့လဲဆက်ထဲလို့ မရ တော့ဘူး။နောက်မှငါစဉ်းစားမိတာအပျိုမှေးနဲ့ သူထိပ်ဖူးနဲ့ သွား
ထောက်မိနေတာ။ငါလေနာနေတာနဲ့ ကျင်နေတာဘဲသိတော့တယ်။။ငါ လေအဲဒီအချိန်မှာသူ ရင်ဘတ်ကိုစောင့်ကန်ပစ်လိုက်ချင်တာခုနက
ချစ်တဲ့စိတ်တွေ၊ခံချင်နေတဲ့စိတ်တွေဘယ်ရောက်သွားမှန်းကိုမသိတော့ ဘူး။ဘယ်ကန်လို့ဖြစ်မလဲနောက်ဒီအချိန်ရောက်မှတော့မထူးတော့ပါ
ဘူး။ဒါပေမယ့်ငါအကြောလိုက်သလိုဖြစ်နေတယ်။ငါ့ရဲ့ကားထားတဲ့ ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကအလိုလိုငါ့ပေါ်မှာမှောက်လျှက်သားဖြစ်နေ
တဲ့သူကျောကုန်ကြီးကိုပြုတူနဲ့ညှပ်ထားသလိုမျိုးပြန်ညှပ်ထားနေမိ တယ်။သူ့ရှေ့ဆက်တိုးလို့ မရတော့ဘူးပေါ့။တဝက်တပျက်မှာတန်းလန်းကြီး
ရှေ့လဲဆက်တိုးလို့ မရ။နောက်လဲပြန်ဆွဲထုတ်လို့ မရ။မျောက်ကားကြီး ဖြစ်နေတယ် ..ဟိဟိ။အရမ်းရီဘို့ ကောင်းတာဘဲ။အခုပြန်စဉ်းစား
မိလေတိုင်းငါအရမ်းရီချင်တာဘဲ” ဟုပြောပြီးကေသီသည်ရီနေလေသည်။ ထိုအခါဒေါ်လီက “အဲတော့သူ ဘာဆက်လုပ်လဲ။လုပ်ပါဟ။နင်က
လည်းရီမနေစမ်းပါနဲ့။ဇတ်လမ်းကကောင်းခန်းရောက်နေပြီ” စိတ်မ ရှည်ဟန်ဖြင့်ဆိုလေသည်။
ကေသီက “အေးပါဟယ်။ငါတွေ့မိသွားပြီးရီချင်လို့ပါ။ သူကလူလည်ကြီးဟ။အဲဒီလိုမျိုးအခြေအနေကိုလှလှပပလေးကျော်လွှား သွားတယ်”

ငါ့ကိုဆက်မလုပ်တော့ဘဲနဲ့ အဖုတ်စွတ်လျှက်တန်လန်းနဲ့ သူငါ့မျက်နှာအနံ့ ကိုနမ်းလိုက်။ငါ့လည်တိုင်ကိုနမ်းလိုက်။လက်တွေ
ကလည်းငါ့နို့အုံကိုပွတ်လိုက်။ငါတင်ပါးထွားထွားကြီးတွေ့ကိုပွတ် လိုက်နဲ့ လုပ်နေတယ်ဟ။ငါဖီလင်တင်လာရင်ငါ့သူ့ကိုခြေထောက်နဲ့
ညှက်ထားတာပြောသွားအောင်လို့ ပေါ့။ငါကလည်းအချင့်မှမဟုတ်တာ။ သူ့ လောက်ကတော့ပြုတ်တောင်စားလိုက်အုံးမယ်။မခံဘူးပေမယ်။ အ
ပြာကားတွေကြည့်နေကျဆိုတော့ဒီလောက်ကတော့စပျော့ပေါ့။” “နင်ကသူ့ကိုခြေထောက်နဲ့ညှပ်ထားတာမဖြေပေးတော့ဘူးလား”
ဒေါ်လီစိုးရိမ်စွာမေး၏။ကေသီက “ဖြေပေးမှာပေါ့ဟာ။ဒါပေမယ့် အရှိန်ယူနေတာဟ။အဲဒီပုံစံအတိုင်းတိုးလို့ တန်းလန်းနဲ့ ငါ့သူ့ကိုအထဲ
ထဲကနေပြီးတော့လှမ်းလှမ်းစုပ်ပေးနေတာ။ဇာဏနေရင်သူ့ကိုဖြေပေး လိုက်တော့မလို့။ငါလည်းနာတာတဖြေးဖြေးသက်သာလာပြီလေ။နဲနဲ
ကောင်းစပြုလာပြီ။ခုနကကန်ချချင်စိတ်တွေကြက်ပျောက်ငှက် ပျောက် ပျောက်ကုန်ပြီ။အဲဒီအချိန်မှာသူဆရာကြီးအကွက်တကွက်စလာတယ်။
ငါတို့မထင်ထားတဲ့တိုက်ကွက်ဟ။အရမ်းလည်းမိုက်တယ်။အရမ်း လည်းလှပတယ်။အရမ်းလည်းခံလို့ ကောင်းတယ်။နာလည်းမနာတော့
ဘဲဆစ်ကနဲနေသွားအောင်ကိုကောင်းတာ” “ဟယ်။တကယ်ပြော... ပြောစမ်းပါအုံး” ဒေါ်လီအလျှင်စလို့မေးသည်။ “သူ့လက်ညှိုးလေး
ကိုငါ့ပါစပ်လေးထဲလာထဲတယ်ဟ” “ငါလည်းအားကျမခံသူလက် ညှိုးလေးကိုတဖြတ်ဖြတ်နဲ့ပြန်စုပ်ပေးလိုက်တယ်။လျှာလေးနဲ့ တောင်
ကလိပေးလိုက်သေးတယ်။” “ဟယ်။သူကဘာသဘောလဲ။” “လာမယ် လေဖြေးဖြေးပေါ့။သူ့လက်ညှိုးမှာငါ့တံတွေးလေးတွေရွဲရွဲစို့ သွားတာ
ပေါ့။သူ့မျက်နှာကသဘောကျသွားတဲ့ပုံ။သူ့လက်ညှိုးကိုငါကပုလွေ မှုတ်သလိုမျိုးလုပ်ပေးလိုက်တာကို။သူ့လက်ကိုငါ့ပါစပ်ထဲ ကနေထုတ်
ပြီးတော့ငါ့မထင်မှတ်ထားတဲ့အလုပ်တခုကိုသူစလုပ်လိုက်တယ် ၊သူ လေလက်ညှိုးကိုငါ့စအိုဝလေးထဲဆတ်ကနဲထိုးသွင်းလိုက်တယ်ဟ။
ငါကသူ့ကိုအောက်ကနေပြီးတော့ခြေနှစ်ချောင်းနဲ့ညှပ်ပြီး တော့ခွထား တာကိုအဲဒီတော့ငါ့တင်ပါးကမွေ့ယာနဲ့ လွတ်ပြီးအပေါ်မြှောက်နေ
တာပေါ့။စအိုလေးကပေါ်ဘက်ကိုရောက်ပြီးအသင့်အနေအထားဖြစ် နေတာကနေငါတွန့်ကနဲဖြစ်သွားပြီးသူ့ကိုညှပ်ထားတဲ့ငါ့ခြေထောက်
ကိုဖြေလိုက်မိတယ်။အဲဒီလိုဖြေလိုက်တာနဲ့တပြိုင်နက်သူက ငါ့အဖုတ် ထဲမှာတိုးလို့ တန်းလန်းစိမ်ထားရတဲ့သူ့ကြီးကိုဆောင့်သွင်းလိုက်
တယ်ဟ။ငါ့မှာလေဘယ်လိုကြီးကိုဖြစ်သွားမှန်းမသိဘူး။ဖင်ထဲလဲသူ့ လက်ညှိုးဝင်သွားတယ်။အဖုတ်ထဲလည်းသူ့လီကြီးကအရှိန်ပြင်း ပြင်း
နဲ့ဆောင့်ဝင်သွားပြီးတော့ငါ့ရဲ့ အပျိုမှေးကိုပါထိုးခွဲသွားတယ်။အရ သာနှစ်ခုလုံးအပြိုင်နက်ခံစားလိုက်ရတယ်။ဘယ်လိုမျိုးလဲဆိုတာနင်
ကိုငါပြန်မပြောတတ်တော့ဘူး။အဲဒီစကားလုံးမျိုးငါ့ရှာမတွေ့ သေးဘူး ဘယ်လိုဥပမာနဲ့ တင်စားရမှန်းကိုမသိတာပါဟာ။သိချင်ရင်လင်ယူ
ကြည့်လို့ ဘဲပြောရမလို့ဖြစ်နေပြီ။

ပြောလို့ ရတာကတော့ “အရမ်းအရမ်းကိုကောင်းတာပါဘဲရှင်” လို့ ဘဲပြောရတော့မလို့ဖြစ်နေပြီ။တကယ်ဟအရမ်းကိုကောင်းတာဘာနဲ့ မမှတူဘူး
ဖင်ကအရသာတမျိုး၊အဖုတ်ကအရသာတမျိုး၊ခံလို့ကိုအတော်ကောင်း တာ။လူတွေပြောပြောနေတဲ့ဆွေခုနစ်ဆက်မျိုးခုနစ်ဆက်မေ သွားတယ်
ဆိုတာဒီလိုမင်္ဂလာဦးညှပ်ကိုပြောတာထင်တယ်...ပြီးတော့သူဖြေ ဖြေး ဖြေး နဲ့မှန်မှန်လေးလုပ်တယ်ဟ။ကိုငါ့အဖုတ်ထဲကိုထဲလိုက်ရင်ငါ့စအို
လေးထဲထည့်ထားတဲ့သူ့ လက်ညှိုးလေးကိုပြန်ထုတ်လိုက်တယ်။သူ့ လက် ညှိုးကိုငါ့စအိုလေးထဲထည့်လိုက်ရင်သူ့ ကြီးကိုငါ့အဖုတ်ထဲကိုသွင်း
လိုက်ပြန်ရောအဲဒီလိုအချက်ကျကျသူ့လုပ်တာ။ဘယ်မိန်းမခံနိုင်မှာမို့ လို့လဲဟာ။သူဒီလောက်အပြုအစုကောင်းတာ။ငါတောင်နင်နဲ့ ထရိမ်နင်
တော်တော်မိထားလို့။နို့မို့ ဆိုရင်မလွယ်ဘူး။ပြီးတော့သူ့တာရိုးရိုး တန်းတန်းမဟုတ်ဘူးဟ။တဲ့တဲ့နည်းမှန်ကန်းမှန်ထိုးထဲတာမဟုတ်ဘူး
အပေါ်ဘက်ကိုကော်ထိုးလိုက်။အောက်ဘက်ကိုစိုက်ထိုးလိုက်။ ဘေးနှစ် ဘက်ကိုလဲတဖက်စီလှည့်ထိုးလိုက်နဲ့ ဟယ်ငါ့မှာဘယ်နှစ်ခါပြီးလို့
ပြီးသွားမှန်းတောင်မသိဘူး။အိပ်ယာခင်းပေါ်မှာလဲအပျိုမှေးကွဲသွား လို့ထွက်လာတဲ့သွေးစတွေရောငါ့အရည်တွေရောရွဲရွဲကိုစိုနေတာဘဲ။
နောက်ဆုံးငါ့သူ့ကိုအရုံးပေးလိုက်ရတယ်။ “ကိုကြီးရယ်ကေကိုလဲသနားပါအုန်းပေါ့။ဒီမှာကေသေတော့မယ်” လို့ ပြောလိုက်တော့မှ သူက
“ဆောရီးပါကေရယ်ကိုကြီးအရမ်းကောင်းနေလို့.....ကေနာနေရင်တော် လိုက်မယ်လေတဲ့” ငါသနားသွားတာပေါ့။
သူ့ကိုဒါနဲ့ငါက “ဟင့် ...ကိုကြီးပြီးအောင်လုပ်ပါကေခံနိုင်ပါတယ်” လို့ ခပ်မူမူလေးပြော လိုက်တာပေါ့။အဲဒီအချိန်မှာငါတားမဲ့
တာတာရတယ်။ထပ်ခံချင်နေသေး တယ်ဟ။စိတ်ထဲမှာဖြစ်နေတာပြောတာ။ဒါပေမယ့်ကိုယ်ကမလိုက်နိုင် တော့ဘူး။တနေကုန်လဲဧည့်ခံရ။
စကားပြောရုံညှပ်ရောက်တော့လဲသူ တာနဲ့ တင်လူကနဲ့ခွေနေပြီ။ဒါပေမယ့်စိတ်ထဲမှာတော့ခံချင် နေတုန်းဘဲ။ ထိုအခါဒေါ်လီက
“သူ့နင်ကိုဆက်လုပ်လား” “လုပ်တာပေါ့ဟ။ဘယ် နေမလဲသူ့မှမပြီးသေးတာ။လုပ်တာကိုမှပိုကြမ်းပိုဆောင့်လာ တယ်။ ခံရတာကိုဟာ
အိမ်မို့နေတာဘဲ။နာကလည်းနာ၊ကောင်းကလည်းကောင်း ဘယ်လိုပြောရမှန်းကိုမသိတော့ပါဘူး။ဒါပေမယ့်သူ့စိတ်ကိုလျှော့လိုက်
တယ်နဲ့ တူတယ်။ဆယ်မိနစ်လောက်မနားမနေဆောင့်လိုက်ပြီးတော့ သူပြီးသွားတယ်။သူပြီးသွားတဲ့အချိန်မှာပိုလိုတောင်ကောင်းသေးတယ်

သူ့ သုတ်ရည်နွေးနွေးလေးတွေကငါ့သားအိမ်ကိုဆောင့်ကနဲဆောင့်က နဲ့လာလာပန်းတာဟ။အသဲကိုရေနွေးနွေးလေးနဲ့ လာပက်လိုက်သလို
ဘဲ။ကောင်းလိုက်တာဟယ်။ပြောမနေပါနဲ့။ဒါနဲ့ သူ့လဲမင်္ဂလာဦးညှပ်ကို ငါနဲ့ အတူတူရင်ခုန်စွာပြီးဆုံးသွားခဲ့တယ်။။ကဲပြောနင်ဘာသိချင်သေး
လဲကောင်မ။ထိုအခါသကေသီက “မင်္ဂလာဦးညှပ်တော့ဟုတ်ပါပြီ နောက်နေ့ တွေကောသူဆက်လုပ်နိုင်သေးလား” “မှတ်မှတ်ရရငါကို
သူတစ်လလောက်ထိမှန်မှန်လုပ်နိုင်သေးတယ်ဟ။နောက်တော့နှစ် ရက်တခါသုံးရက်တခါလောက်မှလုပ်တော့တယ်။ငါ့ကသွေးသားထ
တုန်းအချိန်မဟုတ်လား။ဘယ်ရမှာလဲ။သူမလုပ်တဲ့ညဆိုရင်။မနက်သူ အလုပ်သွားတာနဲ့ အခန်းတံခါးပိတ်ပြီးအပြာကားကြည့် ရှိသမျှမင်းသား
တွေစိတ်ကူးထဲထည့်ပြီးလက်ညှိုးနဲ့ စိတ်ဖြေရတာပေါ့။တခါတလေသူ့ သားငါ့လင်ပါသားလေးတောင်စိတ်ကူးထဲထည့်ထည့်ပြီးအာသာဖြေ

ရသေးတယ်။ ကောင်လေးက ကလေးဆိုပေမယ့် အခုဆယ်တန်းရောက် နေပြီ။ ခလေးစိတ်မကုန်သေးပေမယ့် ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ကထွားနေ ပြီလူပျိုပေါက်ဝင်စအရွယ်ရောက်နေပြီ။

ထိုအခါဒေါ်လီက- “ကောင်မကောင်လေးကိုစားမယ်ဆိုရင် ငါ့ကိုလဲပေးစားအုံးနော်။ မဟုတ် လို့ကတော့ နှင်နဲ့ ငါနဲ့ သေခန်းပြတ်ဘဲ” “အေးပါ ငါ့အခုမစားသေး ပါဘူးစားလို့ ရရင် နှင်ကို ငါသုံးပုံခေါက်လိုက်မယ်” ဒေါ်လီက “အေးပါ၊ နှင်ကတိနှင့်တည်ပါစေ၊ အခုတော့ ငါ့ကို ပြုစုပေးအုံး၊ ငါ့အရမ်း ဖိလင်တွေတက်နေပြီ။” ထိုအခါကေသီသည် အလိုက်သိစွာဖြင့် သူ့ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်း ဒေါ်လီ၏ ထောင်ထားသော ပေါင်းလုံးနှစ် ခု ကြား သို့ဝင်ကာမည်သူ့မျှမဝင်ရသေးသော ဒေါ်လီ၏ အပျိုစစ်စစ်အဖုတ် ကြီးအား တရှိုက်မက်မက် သူမ၏ လျှာကလေးဖြင့် ထိုးထိုး လျှက်လိုက် လေတော့သတည်း.....

ဒေါ်လီနှင့်ကေသီ၏ ဇာတ်လမ်းပြီးပါပြီ